

Mégiscsak jó kompországnak lenni

2019 május 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mi magunk vagyunk Európa.

Ezerszáz esztendeje élünk a Kárpát-medencében, és már századokkal azel?tt is önálló arcunk, nevünk, akaratunk volt. Mi magunk vagyunk Európa.

Imádom azt, amikor valamilyen Temze- vagy Szajna-parti dolgozószobából ránéznek a világtérképre, és amikor megtalálják a visegrádiakat, köztük hazánkat, legel?ször is a jelentéktelenségünk jut eszükbe. És az, hogy nekik, a tapasztalt uniós gyarmattartóknak civilizálniuk kellene minket, akik nem értjük a világot, még nem cseperedtünk fel. Kiváltképp külpolitikai ügyekben kell kim?velniük a keleti bunkókat, hiszen láthatóan nem értjük, mi zajlik körülöttünk, nem ismerjük a világot, a szomszédainkat viszont jól lekaszabolnánk, ha tehetnénk, vérg?zös nacionalisták lévén mindannyian. Akkor lássuk, kit kellene bemutatniuk nekünk onnan, a nyugat-európai dolgozószoba mélyér?l…

A németeket? ?ket biztosan nem. Ezeresztend?s sorsközösségben élünk velük, minden rezdülésüket ismerjük. Otthonosan járunk-kelünk Bécsben, Bajorországban, ismerjük a német kultúrát, nyelvet, életformát. Hazánkban jelentékeny német kisebbség él, barátaink, szomszédaink sokszor német nevet viselnek, német befektet?kkel dolgozunk együtt. Tudjuk, miben jók, miben rosszak, mikor lehet ?ket kenyérre kenni, mikor veszélyesek. Tiszteljük ?ket tudásukért, de tapasztaltuk, hogyan viselkednek birodalomként. 200 ezer Németországban él? magyarunk a mai napig eleven nagykövetünk.

Vagy talán az oroszokról kéne meghallgatnunk néhány hevenyészett el?adást olyanoktól, akik egy percig nem éltek orosz iga alatt? Mert mi igen, kedves barátaim. Ebben az országban több nemzedék tanult nyolc, de legalább négy évig oroszul, hiszen jó negyven évre berendezkedtek a ruszkik. Rengeteg magyarnak vannak orosz kapcsolatai, sokan tanultak kint, sokan jártasak a helyi viszonyokban. Minket nem kötnek hollywoodi klisék, az oroszok világosan állnak el?ttünk erényeikkel, hibáikkal. Gyarmattartóként ?ket sem kedveltük, de történelmi tapasztalataink arra intenek, hogy kereskedjünk velük, keressük a természetes kapcsolatot a nyersanyagokban kiapadhatatlan hatalmas országgal. Ebbe még az is belefér, hogy lengyel barátaink alkalmasint másképp vélekednek az oroszokról, hiszen közelebb élnek hozzájuk. Mi ezt is megértjük, elfogadjuk, mert nem akarunk másokra er?ltetni univerzális recepteket, használati el?írásokat.

A briteket ne ismernénk? Miközben százezer magyar él abban az országban? Miközben a fiatal magyar nemzedékek már egészen elfogadhatóan beszélnek angolul? Nemhogy ismerjük az angolokat, skótokat, íreket, walesieket, de még a helyi választásaikban is részt vesznek magyarjaink. A brit társadalom nyitott könyv a magyarok el?tt, ott élünk velük, és ?k is egyre gyakrabban jönnek felénk. Magyarországon mindig is er?s pártja volt az anglomániának, amit t?lük megtanulhattunk, már régen megtanultuk.

A törökökr?l kéne valamit mondanunk? Hiszen szegr?l-végr?l mi is török nép volnánk. Isztambulban sétálva otthoni arcok jönnek velünk szembe. Százötven évre berendezkedtek nálunk a törökök; hoztak kultúrnövényeket, fürd?t, vittek asszonyt, gyereket, és – nem mellesleg – felprédálták a fél országot. Róluk is tudunk jót, rosszat egyaránt mondani. Az elmúlt száz esztend?ben is eleven volt a kapcsolat országaink között, jól ismerjük egymást. Sok minden összef?z minket, sok minden elválaszt, de mi pontosan tudjuk, kik a törökök. Az arab országokról szólva nemcsak Germanus Gyula és más tudós úttör?k jutnak eszünkbe, hanem frissebb emlékek is. A szocializmus évtizedeiben a magyar állam látható és láthatatlan szervei er?s hídf?állásokat szereztek egy sor arab országban. Ez az el?nyünk máig nem t?nt el. Sok jeles arab politikus, értelmiségi, m?vész, orvos valamelyik magyarországi egyetemen szerezte diplomáját, ismerjük egymást, magyar turistáink Jordániában fürd?znek, reneszánszát éli az arabnyelv-oktatás és az iszlámkutatás Magyarországon, soroljuk tovább? Vagy talán a Balkánról oktatnának ki bennünket a tisztelt nyugati döntéshozók? Amely országokat nálunk senki sem ismeri jobban? És a többiek, a szomszédos országok? Hiszen mindegyikben jelentékeny számú magyar kisebbség él! Mindent tudunk egymásról, beszéljük egymás nyelvét, szokásaink, ételeink, kultúránk, gondolataink, népzenénk azonos vonásokat mutat, helyenként majdnem egyforma.

Vagy Amerikáról kéne közösen gondolkodnunk? Amely több százezer magyart szippantott fel százötven év alatt? És ahol máig komoly magyar közösségi élet folyik? El akarják mondani nekünk, milyen Amerika, amikor a Los Angeles-i nagynénénk már régen elmondott nekünk mindent? El akarják magyarázni nekünk Hollywoodot, amelyet magyar emigránsok tettek naggyá? Soroljuk tovább az amerikai tudományos, politikai, m?vészeti élet magyar származású nagyjait? Mutassunk rá arra, hogy negyedszázada szövetségesek vagyunk? Hogy amikor ezeket a sorokat írom, a magyar miniszterelnök éppen az amerikai elnökkel készül tárgyalásokra? Mégis mit tudnak ?k ott, a messzi nyugaton a nagyvilágról, amit mi már régóta nem tudunk?

Ezerszáz esztendeje élünk a Kárpát-medencében, és már századokkal azel?tt is önálló arcunk, nevünk, akaratunk volt. Mi magunk vagyunk Európa. És egyre inkább azok is maradunk, miközben a kontinens nyugati fele, amely ingyenes leckékben részesít bennünket, és nem veszi figyelembe náluk sokkalta mélyebb, családi történeteken, nemzedékek hányattatásaiban, nemzeti h?stettekben, forradalmakban és szabadságharcokban kikristályosodott tapasztalatainkat, egyre messzebb kerül Európától.

Már csak ezért is kell? tisztelettel szíveskedjenek hozzánk közeledni. Nagyobb szerénységgel, nagyobb alázattal, hiszen nem együtt gyarmatosítottuk a fél világot, nem együtt tüntettünk el népeket, fél kontinenseket, nem ugyanolyan súlyúak a b?neink. És id?közben a tanulóid?nk is véget ért. Ma már mi szabunk irányt mindannak, amit Európának nevezünk. És a tapasztalatainkra alighanem sokkal gyorsabban szüksége lesz a nyugati világnak, mint hinnék. Ott, a dolgozószobák mélyén, ahonnan csak a számok és a statisztikák látszanak, az emberek nem.

Szentesi Zöldi László - http://www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló